

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ :

ผลการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน :

นายเอกราษฎร์ แก้วเขียว

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต : สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ :

รองศาสตราจารย์ชีวะวรรณ สุขพันธ์โพธาราม	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์จิราภรณ์ อารยะวงศ์สุขุม	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. บุบพา วัฒนาพันธุ์	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม ที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมต้น โรงเรียนผู้โดยไม่แน่ใจ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดเชียงใหม่ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 24 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายเป็น กลุ่มทดลอง 12 คน กลุ่มควบคุม 12 คน กลุ่มทดลองได้รับการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม จำนวน 12 ครั้ง ๆ ละ 1 - 1 ½ ชั่วโมง ติดต่อกัน เป็นเวลา 6 สัปดาห์ โดยผู้วิจัยเป็นผู้นำกลุ่ม ส่วนกลุ่มควบคุมให้ดำเนินชีวิตตามปกติ การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบมีกลุ่มควบคุมทดสอบก่อนและหลังการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1. แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ชื่นนาถยา วงศ์หลีกภัย (2532) แปลและดัดแปลงมาจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของคูเปอร์สมิทธบั้นผู้ใหญ่ (คูเปอร์สมิธ, 1984) 2. โปรแกรมการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม 3. แบบประเมินผลการเข้าร่วมการให้คำปรึกษา เชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการของวิลโคกซัน (The Wilcoxon Matched-Pairs Signed Ranks Test) ทดสอบความแตกต่างของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองก่อนและหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ส่วนการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนที่เปลี่ยนแปลงระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ใช้วิธีการของ แมนวิทเนย์ U (The Mann-whitney U Test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภายนหลังการทดลองเยาวชนที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม มีการเห็นคุณค่าในตนเองไม่แตกต่างกว่าก่อนการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม มีการเห็นคุณค่าในตนเองไม่ได้เปลี่ยนแปลง
2. ภายนหลังการทดลองเยาวชนที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม มีการเห็นคุณค่าในตนเองไม่แตกต่างจากเยาวชนที่ไม่ได้เข้าร่วมการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม
3. เยาวชนกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม มีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง (gained - score) สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. เยาวชนกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม มีการเห็นคุณค่าในตนเอง ในระยะติดตามผล (ภายนหลังการทดลอง 1 เดือน) สูงกว่าในระยะหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. เยาวชนกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม มีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง (gained-score) ระหว่างระยะติดตามผล (ภายนหลังการทดลอง 1 เดือน) กับระยะหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Thesis Title : Effects of Group Counseling on Self-Esteem of Youths in the Observation and Protection Centre of Chiang Mai

Author : Mr. Akarat Kaewkhiew

M. Ed. : Educational Psychology and Guidance

Examining Committee :

Assoc. Prof. Chaviwan Sukapanpotharam	Chairperson
Assoc. Prof. Jiraporn Arayarangsarid	Member
Assoc. Prof. Dr. Bupa Wattanapun	Member

Abstract

This thesis examined and identified effects of group counseling on self-esteem of juveniles in the Observation and Protection Centre of Chiang Mai.

The study sample comprised 24 youngsters studying at the lower secondary level of the Mae Sa adult school under the Observation and Protection Centre of Chiang Mai during the second semester of the 1996 academic year. The sample was randomly divided into two equal groups, one serving as an experimental group and the other control. The former was exposed to 12 1-½ hour counseling sessions for six consecutive weeks under the researcher's supervision. The latter, on the other hand, conducted their lives on a normal basis. The two groups were subjected to pre-and post-tests. Research instruments comprised 1) A Self-Esteem Inventory Nattaya Wongleekphai (1989) had translated and adapted from the adult version of Coopersmith (1984) Self-Esteem Inventory; 2) A Group Counseling Program; and 3) A Group Counseling Evaluation Form. Collected data were analyzed using Wilcoxon Matched-Pairs Signed Ranks Test and Mann-Whitney U Test.

Research findings were as follows :

1. Experimental group students' pre-and post-test scores on self-esteem did not differ significantly.
2. Post-experiment self-esteem test scores of both experimental and control groups did not differ significantly.
3. Experimental group students' self-esteem gained scores were significantly higher than those of the control group's at the .05 level.
4. However, in the follow-up period, i.e., one month following the experiment, experimental group students' self-esteem test scores significantly differed from those of the immediate post-test at the .01 level.
5. Also in the follow-up period and at the .01 level, self-esteem test score changes of the two groups, between immediate post-test and follow-up periods i.e., gained scores, were found to significantly differ, with those of the experimental group being higher.